

แบบเรียนไว

ฉบับพิเศษ

เล่มหนึ่ง ตอน ปลาย

พิมพ์แจกในงานพระราชทานเพลิงศพ

คุณหญิงนวด สุรนารีน

ประกาศ พ.ศ. ๒๔๗๖

ด้วยถินนันทนาการ
จาก นพรัตน์ โสภณนา

คุณหญิง นวล สุนทรธเสนีย์ ถ่ายเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๓

คุณหญิง นวล สุนทรเสนี ถ่ายเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๔

ต้องอ่านวิธีสอนท้ายเล่มให้เข้าใจทีเดียวก่อน

แบบเรียนไวยากรณ์

เล่มหนึ่ง ตอนปลาย

มีวิธีสอน ทางลัด แบบใหม่ประกอบ

โดยอนุญาตของกระทรวงธรรมการ

นายย้วน ทัศนเทศ ป. ป.

เรียบเรียง

พิมพ์ครั้งที่ ๑๐,๐๐๐ ฉบับ

พ.ศ. ๒๔๗๔

ราคา ๑๕ สตางค์

พิมพ์ที่โรงพิมพ์เบงเฮง ถนนคึกฤทธิ์

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

พิมพ์ครั้งที่ ๓ เมื่อ ๑/๕/๗๒

๖/๕๐๐๐/๑๑/๗๕

ประวัติ

คุณหญิง นวล สุนทรภณนี้ เกิดเมื่อ วันอาทิตย์ แรม ๑๒ ค่ำ เดือน ๘ บวช โศก ตรงกับวันที่ ๑ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๔๐๓ เป็นบุตร นายอ้อม นางเบียม บวชเป็นโรคคัมพิกา ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๗๕ ได้ทำการสมรสกับพระยา สุนทรภณ (เปา สวัสดิ์-ชูโต) เกิดบุตร แด่บุตรด้วยกัน คือ

- ๑ คุณหญิงธมมาตยพงศ์ (ถนอม สวัสดิ์-ชูโต)
- ๒ พระยา กรุงศรีสวัสดิ์การ (จำรัส สวัสดิ์-ชูโต)
- ๓ คุณหญิงพิพัฒน์ ชนากร (ผัน สวัสดิ์-ชูโต)
- ๔ พระยานรเทพปรีดา (จำเริญ สวัสดิ์-ชูโต)
- ๕ หลวงราชปรการ (จำรูญ สวัสดิ์-ชูโต)
- ๖ พระยา จินดารักษ์ (จำลอง สวัสดิ์-ชูโต)

คุณหญิง นวล สุนทรภณนี้ เป็นผู้ที่มีความจงรักภักดีต่อชาติ, ศาสนา, พระมหากษัตริย์, เป็นอย่างดี เมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๖ ได้เป็นสมาชิก สภาอุณาโคมแดง อันเป็นสภาการกุศลแรกในกรุงเทพฯ และเป็นกำนัดของสภาภชาตสยามในบัดนี้ ได้รับพระเสวนี้ให้ทำหน้าที่ตรวจตราตามโรงพยาบาล และกองทหารทั่วไป เคยออกเงินช่วยราชการ เช่น ราชนาว, เลือบ, สภาภชาต, ได้เคยรับใช้ด้วยใกล้ชิดใน สมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ พระราชชนนี

พระพันปีหลวง เป็นแม่บ้านโรงเรียนราชินี ส่วนการดำสดนาได้บำเพ็ญ
กุศลมีการ ตักบาตร ถวาย คัดตาม พระอาราม ต่าง ๆ อยู่เนืองนิตย์

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๓ พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าหลวง ได้
ทรง พระมหากรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน ตราจุฑก
จุฑอมเกล้า อันนับว่าเป็นพิเศษ เพราะขณะนั้น พระยาสุรนาวก
เสนีย์ มีบรรดาศักดิ์ เป็นเพียง พระฤทธิจักรกัจจวเท่านั้น และได้
รับ พระราชทาน เหรียญรัตนาภรณ์ ว.ป.ร. ชั้น ๕ เหรียญราช
รุจิเงิน เหรียญทวีธาภิเศก เหรียญรัชมังกศ เหรียญรัช
มังคราภิเศก เหรียญบรมราชาภิเศก เข็มเส้าวภา เข็ม
ข้าหลวงเดิม.

สอนอ่านบทที่ ๑

วิธีสอนผันท้ายเดิม

อักษรสูง ๑๑ ตัวคือ ข ข ฃ จ ฐ ถ ผ ฝ ศ ษ ส ห

ผันด้วยไม้ ' ' ' แทนัน

ผันด้วย { คำเป็น ขา ข่า ข้าย
คำตาย - ขะ ขัะ

สูตร—อ่านสะกดคำเป็น

ขา	ข่า	ข้าย	ผ	ผ	ผ
ฃ	ฃ	ฃ	เหย	เหย	เหย
จ	จ	จ	เถอ	เถอ	เถอ
ฐ	ฐ	ฐ	เสอ	เสอ	เสอ
ถ	ถ	ถ	ข่า	ข่า	ข่า
ผ	ผ	ผ	ไถ	ไถ	ไถ
ฝ	ฝ	ฝ	โส	โส	โส
ศ	ศ	ศ	เห	เห	เห

สอนอ่านบทที่ ๒

อ่านสะกดเดียว

	ข้า	ฉิ	ลี	ชู	เล็	เล็	แซ	แซ
ไ	ไ	ถอ	ถอ	ผว	เหย	เถอ	เล็	เล็
ตำ	ข้า	ไ	ไ	ไ	ไ	เข้า	ไ	เล็
ใน	ไ	เข้า	ผัว	ห่อ	เล็	สุ	เล็	ฉุ
ฉิ	เข้า	ไป	ใน	ถา				

สอนอ่านบทที่ ๓

สูตร-อ่านสะกดคำตาย

ชะ	ชะ	ละ	ละ	ชะ	ชะ
ลิ	ลิ	แนะ	แนะ	เล็	เล็
ช	ช	โชะ	โชะ	เชอะ	เชอะ
ถู	ถู	เลาะ	เลาะ	เชอะ	เชอะ

สอนอ่านบทที่ ๔

ไป	ชะ	ชะ	เข้า	ง	ผู้
ไ	ชะ	ชะ	เข้า	ง	ผู้
ไ	ชะ	ชะ	เข้า	ง	ผู้
ไ	ชะ	ชะ	เข้า	ง	ผู้

คู่ใด เสียที ขอถว้ เลื้อยผ้า เข้าไป ในถ้ำ
ถ่อเรือ หวซว คาช่อ จะเข้ หวเช่า ข้ำชอ

ตอนอ่านบทที่ ๕

หาห่อผ้ามาให้เรา เราจะไปหาไขเหี้ย อาตึกเงาะไป
ทะเล ตาสีไล่เลื้อยจะปนา เราจะไปหาปูนาในนา
ตาสี เรามีใจเผื่อแผ่เขา เขาก็มีใจเผื่อแผ่เรา เราทำดี
กิดในทวเรา เธอเอางจะเข้ามาทำไม อาแกมีลาตวผู้สัดทว
ทวเมียห้ำทว ในห่อผ้ามีอะไร มีไข่อีกาสีหาโบ หาเสื่อ
ผ้าเอามาใส่ เราจะให้ไปชวว

ตอนอ่านบทที่ ๖

อักษรกลาง ๔ ตัวคือ ก จ ฎ ฏ ค ต บ ป อ

ผันด้วยไม้ ๑ ๒ ๓ ๔

ผัน { คำเป็น กา ก่า ก้า ก๊า ก๋า
คำตาย - กระ ก๊ะ กี่ะ กัะ

สูตร-อ่านสะกดคำเป็น.

กา	ก่า	ก้า	ก๊า	ก๋า	กัว	กัว	กัว	กัว	กัว
จ	จ	จ	จ	จ	เปย	เปย	เปย	เปย	เปย
อ	อ	อ	อ	อ	เปอ	เปอ	เปอ	เปอ	เปอ
ตู	ตู	ตู	ตู	ตู	เจอ	เจอ	เจอ	เจอ	เจอ
แป	แป	แป	แป	แป	ไป	ไป	ไป	ไป	ไป
โจ	โจ	โจ	โจ	โจ	โต	โต	โต	โต	โต
ตอ	ตอ	ตอ	ตอ	ตอ	เจ้า	เจ้า	เจ้า	เจ้า	เจ้า

สอนอ่านบทที่ ๗

อ่านสะกดเดียว

กา	จ	อ	ก้า	อ	ตู	ตู	เป
เป	แป	โจ	ก้อ	กัว	เปย	เปอ	เจอ
จ	จ	ไป	ไก	เจ้า	จ	ตา	เปย
จ	โต	หา	ไซ	เหย	นา	ตา	ตี
อ	ไป	เถอะ	เชอ	เชอะ	ไซ	เต่า	ค

สอนอ่านบทที่ ๘

อ่านสะกดคำตาย

กะ	กะ	กะ	กะ	โกะ	โกะ	โกะ	โกะ
จิ	จิ	จิ	จิ	เกาะ	เกาะ	(กั)	เกาะ
ติ	ติ	ติ	ติ	กั	กั	กั	กั
ตุ	ตุ	ตุ	ตุ	เกียะ	เกียะ	เกียะ	เกียะ
เตะ	เตะ	เตะ	เตะ	เกอะ	เกอะ	เกอะ	เกอะ
แกะ	แกะ	แกะ	แกะ	เกอะ	เกอะ	เกอะ	เกอะ

สอนอ่านบทที่ ๙

อ่านสะกดกละ

บ้าจำ ไปเถอะ ตาอ๋า บ้าจึ แก่เบ้า ปีตี ตาเก้า
 ทวเตย ลีซอชู้ ตาเป๊ะ ต่อโตะ ทำอู้อี้ ไก่แจ้ จูจ
 หาน้ำ มาทำเลื่อ ไปบ้ำ ไล่เกียะ อ่าใจดี ไปหาไข่เต่า
 ไล่เลื่อเลื่อ เจ้าทำค้อ ทาจะตี เรือโป๊ะ เก้าแก่
 ถัวแระทำเต้าหู้ ไก่เตี้ยไก่อู ไก่ป่ากิม

สอนอ่านบทที่ ๑๐

ตาเก้าเกาะไปเกาะเต่ากะเรา เขาเลื่อทวดไปให้

๒๖
๒๗
๒๘
๒๙
๓๐
๓๑
๓๒
๓๓
๓๔
๓๕
๓๖
๓๗
๓๘
๓๙
๔๐
๔๑
๔๒
๔๓
๔๔
๔๕
๔๖
๔๗
๔๘
๔๙
๕๐
๕๑
๕๒
๕๓
๕๔
๕๕
๕๖
๕๗
๕๘
๕๙
๖๐
๖๑
๖๒
๖๓
๖๔
๖๕
๖๖
๖๗
๖๘
๖๙
๗๐
๗๑
๗๒
๗๓
๗๔
๗๕
๗๖
๗๗
๗๘
๗๙
๘๐
๘๑
๘๒
๘๓
๘๔
๘๕
๘๖
๘๗
๘๘
๘๙
๙๐
๙๑
๙๒
๙๓
๙๔
๙๕
๙๖
๙๗
๙๘
๙๙
๑๐๐

ฝน { คำเป็น คำ คำ คำ
 คำตาย - ะ ะ

คิ	คั	ค็	คว	คว	คว
ไ	ไ	ไ	เข็ย	เข็ย	เข็ย
เ	เ	เ	เื่อ	เื่อ	เื่อ
เทอ	เทอ	เทอ	เทอ	เทอ	เทอ

เขา	เข้า	เข้า	คำ	คำ	คำ
แม่	แม่	แม่	ไ	ไ	ไ
โน	โน	โน	ไ	ไ	ไ
คอ	คอ	คอ	เงา	เงา	เงา

สอนอ่านบทที่ ๑๒

อ่านสะกดเดี่ยว

ค	ก	ข	ข	เขา	แม่	โน	คอ
ค	เข	น	ค	ไ	ไ	เงา	ว
ไ	โน	ไ	ไ	ไม่	ไ	เรา	เข้า
คำ	ค	น					

สอนอ่านบทที่ ๑๓

อ่านสะกดคำตาย

คะ	คะ	ละ	ละ	ชะ	ชะ
ช	ช	ละ	ละ	ชะ	ชะ
ช	ช	โพ	โพ	เค	เค
ยุ	ยุ	เม	เม	เง	เง

สอนอ่านบทที่ ๑๔

อ่านสะกดคู่กละ

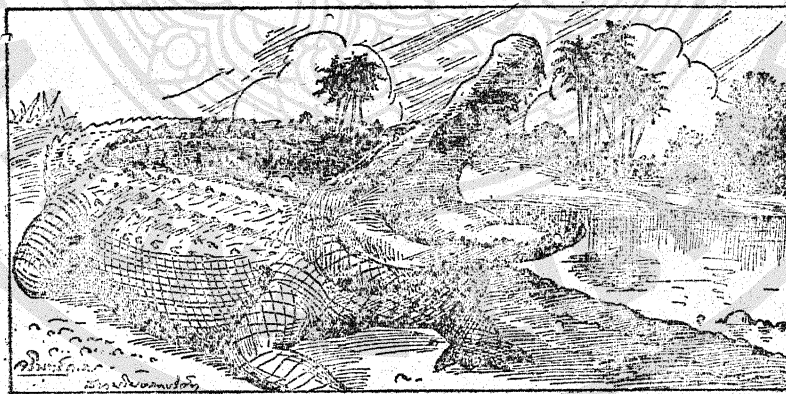
แม่ค้า ค้าเช้า ชื้อเรือ ไนน้ำ ตีแท้ ไต้เท้า
 ทำน้ำ จำคำ แม่ค้า ชื้อโซ่ รื้อเท้า ชื้อมือ
 ไข่ไป เออะอะ ชื้อเซา เลอะเทอะ ไม่ดี ตามี
 ไม่ไป หักค้า ถ่อเรือ แม่ค้า ชื้อเสื้อ เอาผ้าเขามา
 ไร่นาไม่ทำ เข้าค้าเข้าป่า เวไปเวมา ตทำไม้ดี
 ทำนาทำเรือ เราไปปะเลื้อ ที่ป่าจำปี ไปตุน้ำพุ
 ที่เขาคีรี เขาทำไผ่ดี ไปตุงเอะเรา

สอนอ่านบทที่ ๑๕

เมื่อเช้า ใครเอาไฟพามาให้เรา เรือแม่ค้าลำน โต
 ตีแท้ๆ ที่นาตาเบ๊ะคิมไรถวเยอะเยอะ เขาเล้าว่าม้าดำ
 ตัวโตมาที่ท่าน้ำ ผู้โตน๊ะมาเอาไม้เท้าตาเก๋ไป ผู้โตน๊ะ
 จะเจียะเนื้อสะเต๊ะก็มาไวๆ เข้าชื้อจะ ไช้ยะ! ไช้ยะ!
 อ้าวไม่ไปบ๊าดะ ที่ในบ๊ามเลื้อค

ตอนอ่านบทที่ ๑๖

เขาเล่าว่าจระเข้มาที่ท่งน้ำ เราจะไปดูจระเข้แต่เช้า
 ผู้ใดจะไปกะเราก็มา เจ้าดีกะเจ้ามะลิ จะไปดูจระเข้ก็
 ให้มาแต่เช้า ในเวลาเช้าเราก็พาเจ้าดีกะเจ้ามะลิ ไปดู
 จระเข้ที่ท่งน้ำ จระเข้ตัวโตเท่าๆ พ่อเจ้ามะลิเข้าไปดู
 จระเข้ตัวไล่เจ้ามะลิตั้งไปมา ก็พอดีตาเก่าแกมาเจอเข้า
 แยกเอาไม้ค้ำหัวจระเข้เข้าประๆ จระเข้ก็งอไป ต่อมา
 เจ้ามะลิก็ไม่ไปกะผู้ใด ได้แต่เฝ้าเรือ พ่อแม่ก็ตั้งใจ
 ให้เสียให้ผัวกะเจ้ามะลิ เจ้ามะลิก็มีกะใจ เอาเสื้อผ้า
 ไว้ใช้ต่อไป

สอนอ่านบทที่ ๑๗

ดูคำอธิบายวิธีสอน อักษรนำ อักษรกล้ำ ในวิธีสอน
ท้ายเล่มอีกครั้งหนึ่ง (ในข้อ ๑-๔ ครูอ่านสะกดให้ฟัง แล้วให้
นักเรียนอ่านตามให้ถูกเสียง จนคล่อง)

- ๑ อักษร ห นำ เช่น หวอ หนอ หลอ
หนา หนี หนี หนี หนี หนี
หมู ไหม เหม เหม เหม เหม
๒ อักษรสูงนำ เช่น สยอ ขยอ สมอ
ขยำ ขยะ แยะ แยะ แยะ แยะ
ฉลุ ฉลุ ฉลุ ฉลุ ฉลุ ฉลุ
๓ อักษรกลางนำ เช่น เต๋ตน มีอิ
อวอ อวา อวิ อวา อวา อวา อวา
๔ อักษรกล้ำหรืออักษรควบ เช่น ปลา ไคร ขวา
ขวา ขวิ ขวิ ขวา ขวา ขวา
ทวี ตรู ไทร ตรู ตรู ตรู ตรู ตรู
คละ คลา คล้า คลา คล้า คล้า

สอนอ่านบทที่ ๑๙

อ่านสะกดเดี่ยว

หมา หนึ่ เหล้า หลี่ หย่า เหม่ หมู่ หนา
 หมู หน้า คลอ ไหม่ คว่า ไฟล์ แหวะ เฟี้ย
 พลุ ปลา แผลอ ตรู้ แทร ทรา ไทร ชยะ
 แดยะ สมอ สมี กล่า แด้ม เสมอ

สอนอ่านบทที่ ๑๙

อ่านสะกดคู่กละ

ไมตรี ตีปี่ หมู่ขวา ไช้ไชว ไฟไหม้ โมโห โฉว
 คลาไคล ปราณี่ ไม่เหลือ ตีเกล็ด กริธา คดีใบ
 มะกัฒา คลอเคลี้ย ออย่าแผลอ เลี้ยใจ ใบไกร ผัวใหม่
 มีใหม่ ไปไหน แม่หมู เข้าตรู หน้าเหย ใบพลุ
 อยู่ไกล ใครไป น้ำไหล นาเกล็ด เป้าแตร

สอนอ่านบทที่ ๒๐

อักษรพระสมสรร (๕) ต้องมี อ เคียงอยู่ข้างท้าย และอ่าน
 เหมือนสำเนียงเดิม

ค็อ	หริ็อ	ว็อ	ด็อ	ช็อ	ซ็อ
ล็อ	ถ็อ	ม็อ	ปรั็อ	ฮ็อ	ฟ็อ

มีดถึอมา ทำดมีซึอ จะไปหรือไม่ไป
 ลือทำอะไร เธอรวรทำไม ตาจ้อแกจะไปนา
 เราจะไปซึอผ้าไหม หนูล้าเกาทำทาปรีอ ๆ ตาตำมี
 ใฝ่โกถึส๊ะคือ ผู้ใหญ่ว่าอย่าต้อ จะกระพือผ้าทำไม
 คำเขาเล่าลือ

สอนอ่านบทที่ ๒๑

อ. ให้นำหน้าอักษรดำได้ และอ่านเหมือนเสียง ห. นำ

อย่า คือ หย่า อยู่ คือ หยู่
 เธอจะไปอยู่กะผู้ใด พ่อแม่ไม่อยู่ อย่าไปไหน
 ทำอะไรอย่าเผอเรอ เราหมัดอยู่ สัตว์อย่าเข้าไป
 ไม่มีธุระก็อย่าไปไหน น้ำแกมน้ำอยู่ ห่าไว้ มีปลา
 และเต้าทำอยู่ในม่อนน่าน อย่าเข้าไปในป่าไผ่ ใน
 บ้านมีเลือดอยู่ สัตว์ห้าตัว เลือดเหล่านตัว ไตน้ำกลว
 เวลาคำ ๆ อย่าอยู่ในน้ำ

๑๓

สอนอ่านบทที่ ๒๒

คำที่ใช้ไม้ ๖ (ม้วน) ๒๐ คำ (ต้องให้นักเรียนท่องให้คล่อง)

ไต่เท้า ฝ่าใจ ใครให้ใคร ไข่ดำใบ พิสะโก
บไซไบ น้ำโตโต เหลวไหลใหญ่ โกล่เยื่อโย
ไล่เลื้อใหม่ มาในป่า

สอนอ่านบทที่ ๒๓

ไปไหนแต่เช้า เหงื่อไหลเลี้ยลี้ มีตราไปรษณีย์
เลี้ยท่หน้หน้า อ่าหน้ไฟไหม้ ดูหน้าจำไว้ เลี้ย
ใจทำไม อะไวโนกลี้ มานี้แม่หนู สู้รู้ไม่ดี
พาทีเบา ๆ เธอมาหาใคร มาหาตาหมี

ไหนกเฝ้าเรือ ไครจะซ้อเกลื้อ กะปี้กี้มี้ ไปไหว
เจตีย์ ที่ถาฏา

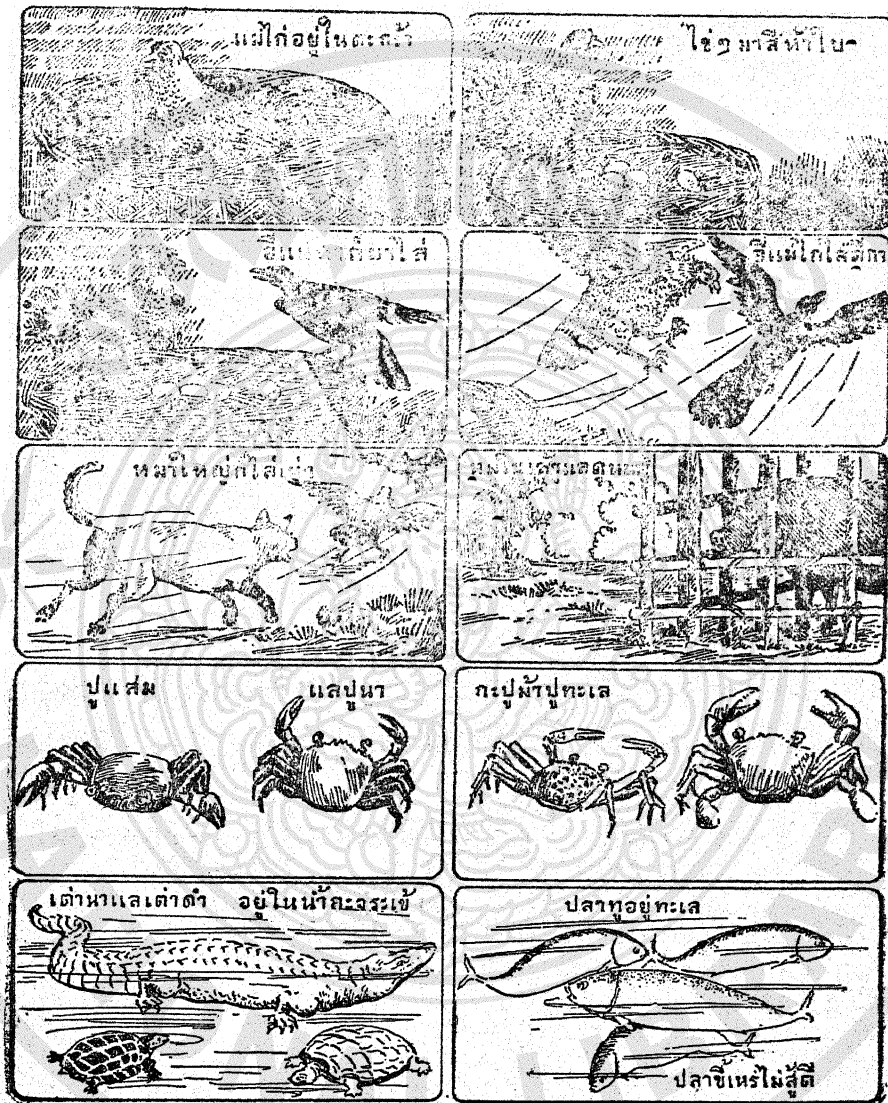
สอนอ่านบทที่ ๒๔

อ่านสะกดเดี่ยว

ฉล	สม	ไหม้	ไสว	ชยำ	เขย่า	ตณุ
อริ	หมู่	อยู่	เตร	ปลา	เปล่า	ปรุ
คลี	ชวา	ตรู่	คว่า	เคล่า	ไทร	หนึ
เส่นะ	หมอ	หนอ	อย่า	เหยอ	ชลด	เขย่า
แซะ	เสม					

สอนอ่านบทที่ ๒๕

นี่เธอจะไปไหนนะแม่หนู จะไปเรือไฟแต่เช้าตรู่
เจ้าไขว่คว้าอะไรนะ ไบพลุนอาซอมาแต่ไหน
ไปทำอะไรเหงื่อไหลเประะ เราอยู่ใกล้ๆ หัวเตาไฟ
น้ำพุซู่ๆ อยู่ที่ไหน ตะไคร่น้ำคร่ำคร่าอยู่ในบ่อ
ตาแก่อาตป्लीมาทำยา ไม่แสมมีอยู่ ในป่าใกล้ๆ ทะเล
ว๊ววนี้มาแต่ไหนโตใหญ่เท่าๆ นาฬิกาข้อมือใครถือมา
เสื่อมาหาให้ว่าไม่ดี

สอนอ่านบทที่ ๒๖

ก. ข. แด ก. กา. ให้ผู้ส่ำห้จำไว้ดี จำแต่ ก. กา น

มิได้มีอะไรคะ ใคร ๆ ให้อุส่าห์ เล่า ก.กา. จำไว้นะ
 ได้ดีมีมานะ จำไว้จะให้ต่อไป แม่ไก่อยู่ในตะกร้า
 ไข่ ๆ มาลีห้าใบ อีแม่กาก็มาไล่ อีแม่ไก่ไล่ตีกา
 หมาใหญ่ก็ไล่เห่า หมูในเล้าแลดูหมา ปูแสมแลปูนา
 กะป๋าม้าปูทะเล เต่านาแลเต่าดำ อยู่ในน้ำกะจะเข้
 ปลาทุยอยู่ทะเล ปลาขี้เหวไม่สู้ดี ขี้ขอเขาเบรภาคา
 ปลาขี้เข้าขี้ผู้ดี ก.กา. ว่าเท่านั้น จะให้ตีดูต่อไป

(จากปฐม ก.กา. แจกลูก)

สอนอ่านบทที่ ๒๗

หนูสำเภาอยู่ กระน้ำที่ท่าประตู น้ำแกแนะนำว่า
 ถ้ำไปหาผู้ใหญ่ เมื่อไปปะกให้ไหวเลย และใช้
 วาจาทักผู้ใหญ่ หนูสำเภาที่จำค่าน้ำไว้ อยู่มา
 น้ำแกใช้ให้ไปขอใบมะกาทันนาตาสา หนูสำเภา
 ก็ไปไม่คิด ไปปะตาสาไถนาอยู่ ตัวเลอะเทอะ
 หนูสำเภาที่ไหวและใช้วาจาทักตาสาว่า ตาจำ !

น้ำแกใช้ให้มาขอใบมะกาไปทำยา ตาสาแแก่ใจดี แกก็
 ให้ ใบมะกาแก่หนูลำเภา หนูลำเภาก็ไหว้ตาสาและ
 เมียแกดามาหาน้ำ ตาสาแแก่ว่าแก่เมียแแก่ว่า หนูลำเภา
 นี่เธอดีกว่าเจ้าน้าที่อยู่กะเรา เจ้าน้าหวดอแท้ ๆ

จะว่าเท่าใด ๆ ก็ไม่จำคำ ดีแต่เตรไปเตรมา เมียแก
 ก็ว่าเจ้าน้า ! ไม่มีใครเขาพอใจ จะไปที่ใด ๆ
 ก็มีแต่เขาว่า เจ้าน้าหวดอ สู้หนูลำเภาไม่ได้
 จะไปหาผู้ใดที่ไหน ก็มีผู้พอใจและว่า “หนูลำเภา
 เธอดี มีกิริยาวาจาดี มีใจจำคำผู้ใหญ่ไว้เสมอ”
 เมื่อหนูลำเภาเอาใบมะกามาให้น้ำ ก็พอดีบ่าแม่

แกมาหาน้ำ น้ำแกก็ว่ากะบ้ำแม่ว่า หนูล้าเกาน^๕
 ไซ้ไปไหน ๆ หรือทำอะไร ๆ ที่เธอทำได้ละก็ เธอไม่ก^๕
 ้อผู้ใหญ่ ทำได้ดั่งเสมอ บ้ำแม่แกก็ว่า หนูล้าเกาน^๕
 ้อไปจะได้อ^๕ มีผู้พอใจทั่วไป เพราะกิริยา วาจา เธอดี
 และไม่ว^๕หวน

สอนอ่านบทที่ ๒๘

ขอฝากมาให้เรา ตาแก่ให้หนูมาขอตั้งไปทำยา
 ตาสักแกอยู่ ในถ้ำเสมอ ไต่ภูเขานมีพระยางหรือ?
 เราจะไปขอใบโสนที่นาตาหล้า เจ้านทำอะไรก็มีแต่เหม่อ
 ตาไม่ต^๕ไม่แลเสียให้ตี ้อไปจะทำอะไรหรือจะไปไหน
 ก็อย่าเหม่อเผลอเรอนะ พ่อแม่เราไปนา เราอยู่เฝ้าเรือ

แก้อั้วในอาแก้อมาแต่ไหน นี่ใครมาเอาเสื้อแพร
 เราไป เมื่อกัณมีเสื้อปลามาที่นี้ เราเลตุเข้า
 เสื้อปลากัณนี้เข้าป่าไป

สอนอ่านบทที่ ๒๙

ตาเบ๊จ้อ แกมาอยู่กะอาโม ที่ท่าเรือใหม่ ๆ
 เมื่อกัณมาเหล้า แกกะกะ คำไม่ว่าใครต่อใคร
 พอเวลาเข้าแกไม่มาเหล้า ใคร ๆ ที่แกดำแกว่าเขา
 กัว่ากะแกว่า ที่นี้ต่อไปอย่ามาเหล้านี้ะ เพราะ
 ว่ามาเหล้า ใคร ๆ เขาไม่พอใจ แต่แกก็
 เชื่อคำเขาแนะนำ ใครจะว่าแกเท่าไร ๆ แกก็
 ไม่เชื่อ อยู่มาไม่ช้าแกก็มาเหล้าตาเขาใหม่ ที่นี้
 ก็ไม่มีใครพอใจแกทั่วไป อาโมแกก็ว่า ตาเบ๊จ้อ
 นี้ ! ว่าอะไร ๆ ก็ไม่เชื่อ หวดอแท้ ๆ เมื่อแกไม่
 เชื่อและไม่ละเหล้าแกก็ไปเถอะ จะไปอยู่ที่ไหน ๆ
 ก็ไปในเวลาเช้านี้แหละ ตาเบ๊จ้อแกไม่รู้จะว่ากะไร
 เพราะแกไม่เชื่อคำเขา ที่นี้แกก็ไม่มั่งที่จะอยู่ แกก็

เลื้อยใจเร็วไปเร็วมา ต่อมาแกเมาเหล้า ท่าใครอยู่
 ที่ท่าเรือก็ไม่รู้ พอดีเจ้าหน้าที่เขามาเจอเข้า เขาก็
 พาตัวแกไปใส่โซ่ แกก็เสียใจและกลัวเขา แกว่า
 ต่อไปแกจะไม่เมาเหล้าแน่ละ เขาก็ให้แกไป ที่นี้
 แก ละเหล้าได้ แกก็ไม่เมา ใคร ๆ เขาก็พอใจ
 และให้แกอยู่ กะเขา แกก็ไม่ต้องเร็วไปเร็วมา แกใจดี
 มีใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่ว่าใครต่อใครทั่วไป เราก็นึก
 ได้ไปหาแกเสมอ ๆ แกใจดีแท้ ๆ

ตอนอ่านบทที่ ๓๐

อักษรมี (ทัณฑฆาต) อยู่ข้างบนไม่ต้องออกเสียง
 เจตีย์ ไพรษณียี นารัทเียวี เสน่ห์ี เควราะห์
 เราจะไปไหว้พระเจตีย์ที่ภูเขา เธอจะไปซื้อตรา
 ไพรษณียีมาทำไม นารัทเียวี ก็เขาไปในเกตรา
 จำคำครูไว้ได้ดีมีเสน่ห์ เจตีย์นี้เขาทำไว้ทำไม ?
 ตราไปษณียีคืออะไร ? เธอเห็นยูเยาว์ได้เลือกแพรวที่เราซื้อมา
 ตามมาขายเขา เพราะแกเควราะห์ไม่ดี

สอนอ่านบทที่ ๓๑

ข้าจะรำคำ ก. กา.	กุมาร <u>อ</u> สุ <u>ส</u> า <u>ห</u> ี <u>จ</u> ำ
ส <u>ระ</u> อะ <u>ส</u> ระ <u>อ</u> ำ	พิ <u>เค</u> ระ <u>ห</u> ี <u>ค</u> ำ <u>จ</u> ำ <u>ไ</u> ส <u>ระ</u> ใ
ตัว จ. ต่อ <u>ส</u> ระ <u>อะ</u>	รู้ <u>ว</u> ำ <u>จะ</u> เร <u>า</u> จะ <u>ไป</u>
จะ <u>ท</u> ำ <u>จะ</u> จ <u>ำ</u> ไ <u>ก</u> ล	จะ <u>อยู่</u> ใ <u>ย</u> จะ <u>ไ</u> ด <u>ี</u> ดี
ตัว ข. ต่อ <u>ส</u> ระ <u>อา</u>	รู้ <u>ว</u> ำ <u>ชา</u> ต <u>ว</u> เร <u>า</u> มี
ชา <u>ห</u> ม <u>ู</u> และ <u>ชา</u> ห <u>มี</u>	และ <u>ชา</u> น <u>มี</u> เ <u>ล</u> ือ <u>ต</u> ร <u>า</u>
ตัว ม. ต่อ <u>ส</u> ระ <u>อิ</u>	รู้ <u>ว</u> ำ <u>มี</u> มิ <u>มา</u> ยา
มิ <u>ช</u> อ <u>มิ</u> ต <u>อ</u> ว <u>ำ</u>	มิ <u>ระ</u> อ <u>า</u> มิ <u>ส</u> า <u>ไ</u> จ
ตัว ด. ต่อ <u>ส</u> ระ <u>อี</u>	รู้ <u>ว</u> ำ <u>ด</u> น <u>ก</u> ระ <u>ไ</u> ว
ถ <u>ี</u> อ <u>ด</u> ี <u>ด</u> ี <u>ไ</u> ด <u>ี</u> ไ	ค <u>ู</u> ก็ <u>ไม่</u> ส <u>ุ</u> ใ <u>จ</u> ดี
ตัว ช. ต่อ <u>ส</u> ระ <u>อี</u>	รู้ <u>ว</u> ำ <u>ช</u> ี <u>อ</u> ิ <u>ทา</u> ช <u>ี</u>
ช <u>ี</u> อะ <u>จะ</u> ร <u>า</u> ว <u>ี</u>	ช <u>ี</u> ต <u>า</u> ล <u>ือ</u> ย <u>ำ</u> บ <u>ี</u> ท <u>า</u>
ตัว ฬ. ต่อ <u>ส</u> ระ <u>อี</u> อ	รู้ <u>ว</u> ำ <u>ห</u> ือ <u>เ</u> า <u>ห</u> ือ <u>หา</u>
ห <u>ือ</u> อะ <u>ไ</u> ว <u>ห</u> ือ <u>อ</u> ิ <u>ค</u> ร <u>มา</u>	ห <u>ือ</u> จะ <u>ว</u> ำ <u>ก</u> ิ <u>ว</u> ำ <u>ไป</u>

(คำว่า “อุดำห์” เดี่ยวนี้ใช้ว่า “อุดส่ำห์”)

สอนอ่านบทที่ ๓๒

ตัว พ. ต่อสระอ	รู้ว่าพุนาพุแหล
พุนี่กระไร	พุทไธลและทิดา
ตัว ป. ต่อสระอ	รู้ว่าปคือปนา
ปุแลมและปุน้ำ	ปุเลอผ้าก็ว่าปุ
ตัว ก. ต่อสระเอะ	รู้ว่าเกะเกะกะตุ
กะกะจะต่อสู	กะกะหุเบือวจา
ตัว ฃ. ต่อสระเอ	รู้ว่าเกณนา
เกริเซาตีมา	เหล่าเกตราโนวรี
ตัว ฅ. ต่อสระเอะ	รู้ว่าละแน่ตามี
ตานาและตาลี	และตาดือยาคง
ตัว บ. ต่อสระแ	รู้ว่าแบแบไบพล
แบมือหรือแบตุ	แบให้รู้ว่าอะไร
ตัว ป. ต่อสระโอะ	รู้ว่าโปะโปะเข้าไป
โปะฝาโปะตาไม้	โปะอะไรโปะให้ดี
ตัว น. ต่อสระโอ	รู้ว่าโนที่ตัวมี
หวัโนภาโตตี	เราไม่ดีดีเสียโน

สอนอ่านบทที่ ๓๓

ตัว ค. ท่อสระเอาะ	รู้ว่าเคาะเคาะที่ใด
เคาะฝาเคาะตาโต	เคาะเคาะ โง่เขลาโกรธา
ตัว ต. ท่อสระออ	รู้ว่าทอต่อในนา
ต่อตาเข้าคำทา	ไม่รู้ วาหาหวดอ
ตัว ผ. ท่อสระอว	รู้ว่าผะผะผะผะพอ
ที่ผะเอาดวงอ	ไม่ในกอผะเผยะแด
ตัว ว. ท่อสระอว	รู้ว่าวรววตาแด
ว่วได้ใส่ตาแพ	เตะมือแป้แห้วมา
ตัว ผ. ท่อสระเอียะ	รู้ว่าเียะเียะเียะหนา
ที่เียะที่หน้าตา	ไฟไหม้ป่าผะเียะไป
ตัว ส. ท่อสระเอีย	รู้ว่าเสี่ยเสี่ยอะไร
เสี่ยรู้สู้เสี่ยไป	เสี่ยน้ำใจเสี่ยวาจา
ตัว ก. ท่อสระเอือะ	รู้ว่าเกือะกุ่มาวา
เกือะน้าหามา	ไม่รู้ วาเกือะไปที่

สอนอ่านบทที่ ๓๔

ตัว ว. ต่อสระเอื้อ	รู้ว่าเรือทวาร
เรือหมู่เรือเมตม	เรือทาดิไม้คัตรา
ตัว บ. ต่อสระโอ	รู้ว่าไบบมะกา
ไบไไบนาวา	โกไชมาดีห้าไบ
ตัว ย. ต่อสระโอ	รู้ว่าไยมิไย
ไยไฟไยจะไป	ไยจะได้ไยจะมา
ตัว ม. ต่อสระเอา	รู้ว่าเมาเมานา
เมาคูเมาสุรา	แต่เมายาทำตาปรีอ
ตัว ก. ต่อสระอำ	รู้ว่าก่าเขาก้าม
ก่าไกรก่าไมถอ	ที่ขอมือคือก่าไถ
แกไชในตำรา	แม่ ก. กา. เราว่าไว
เท่านให้ไล่ใจ	จะต่อไปในแม่กน

(ฉันทโศภณ)

จบแบบเรียนไฉไลเล่มหนึ่งตอนปลาย

เชิญอ่านแบบเรียนไฉไลเล่ม ๒ ต่อไป

อธิบาย วิธีสอนผัน

การสอนอ่านสะกดผันนี้ ในขั้นต้นครูต้องทำความเข้าใจให้ดีเสียก่อน แล้วจึงนำไปสอน จะทำให้เบาใจและง่ายทั้งครูและนักเรียนมาก

ก่อนอื่นครูต้องอ่านนำนักเรียนให้ชินปากเสียก่อน แล้วจึงให้นักเรียนอ่านเอง ตัวไหนอ่านไม่ถูกต้องควรบอกให้ และต้องพยายามให้นักเรียนได้ใช้ความคิด ผันด้วยตนเองให้มากที่สุด ดังวิธีอ่านต่อไปนี้

วิธีอ่าน

๑, ขา. ๒, ข่า. ๓, ข้า.

๑ ขา ครูอ่านว่า ขอ. ออ. ขา. นักเรียนอ่านตาม

๒ ข่า „ „ ขอ. ออ. เอก. ข่า. „ „

๓ ข้า „ „ ขอ. ออ. โท. ข้า. „ „

วิธีอ่านสะกดผัน

เมื่อนักเรียนอ่านได้คล่องแล้ว ต่อไปครูก็เพียงแต่ชี้ที่ตัวอักษร หรืออ่านนำบ้างเล็กน้อย แล้วแต่ไหวพริบของครู ที่จะพยายามให้นักเรียนอ่านสะกดได้เอง เช่น ข้า ครูชี้และอ่านที่ตัว ข ให้นักเรียนอ่านสะกดว่า ขอ ออ โท ข้า เป็นต้น

เมื่อเด็กได้อ่านสะกดตามเสียงครูบ้างสัก ๓-๔ ครั้ง บางที
ก็จะอ่านสะกดได้เอง โดยไม่ต้องครูอ่านนำ ต่อไปนี้ก็จะสะดวก
เป็นอันมาก คือครูเป็นแต่ชี้ หรืออ่านแต่ตัวอักษรเท่านั้น แล้ว
ให้นักเรียน อ่านสะกดผัน ไปพร้อมๆ กันทั้งชั้น เมื่ออ่านสะกด
คล่องดีแล้ว จะให้อ่านไม่สะกดบ้างก็ได้ คืออ่านอย่างธรรมชาติ
ชา ช่า ช้า ชู ชู่ ชั้ว ไป ไป่ ไป๋
ชา ช่า ช้า ชู ชู่ ชั้ว

ต่อๆ ไป ก็ใช้วิธีสอนเช่นเดียวกัน ต้องอาศัยไหวพริบ
ของครู แนะนำให้นักเรียนเข้าใจกว้างขวางออกไปอีก เพราะ
ที่ทำเป็นบทสูตร หรือบทเรียนไว้นี้ ทำไว้พอเป็นตัวอย่าง
ถึงกระนั้นเมื่อนักเรียนคล่องสูตรดีแล้วก็อาจ อ่าน เขียน ได้
ทุก ๆ ตัวจริง ๆ เช่น ได้ นักเรียนไม่เคยอ่าน ไม่เคยเขียนเลย
เมื่อเห็นเข้าและอ่านไม่ออก ครูยังไม่ควรบอกให้ทีเดียว ควรถาม
ให้นักเรียนได้ใช้ความคิด อ่านเอาเองตั้งคำอธิบาย วิธีสอน
ในเล่ม ๑ ชั้นต้นนั้น ครูถามว่า ตัวอะไร ? (ส) สระอะไร ?
(เ) วรรณยุกต์อะไร ? (ั) ส เอา โท อ่านว่าอะไร ?
นักเรียนก็จะอ่านว่า (เส้า) นั่นที เพราะสูตรคล่องปากนักเรียน
อยู่ ได้ทำดังนี้บ่อย ๆ นักเรียนจะมีความรู้กว้างขวางดีมาก

วิธีสอน อักษรนำ อักษรกล้ำ

ในขั้นต้นให้นักเรียนอ่านเหมือนวิธีสอน ให้อ่าน ก, ข,
เช่นในบทที่ ๓๖

{ ท น อ่านว่า หนอ ส ย อ่านว่า สะหยอ }
{ ห ม , หมอ ค ด , คดอ }

เมื่อนักเรียนอ่านได้คล่องและถูกต้องดีแล้ว ก็สอนวิธีผสม
สระและผัน (ให้อ่านสะกด) อย่างวิธีสอนดังได้อธิบายแล้ว

ส่วนวิธีผัน ครูควรอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่า อักษรต่ำ
เมื่อมีอักษรสูงหรืออักษรกลาง มานำและมากล้าก็ดี ต้องออกเสียง
และผัน ตามสำเนียงอักษรนำหรือกล้านั้น ๆ ด้วย

อักษรนำและอักษรกล้ำนั้น อย่างไรนเรียกว่าอักษรนำและ
อักษรกล้านั้น

อธิบายว่า ถ้าตัวไหนต้องออกเสียงตัวนำ ก็เรียกว่าอักษรนำ
เช่น ไม้แถม ขยะ แซยง ลายกนก เป็นต้น

คำไหนไม่ต้องออกเสียงตัวนำ เป็นแต่อ่านออกเสียงควบกัน
ไปพร้อม ๆ กัน ก็เรียกว่าอักษรกล้ำ เช่น กัณฑ์พยอม
มะพร้าว แตงกวา พลับพลา เป็นต้น

ส่วนตัว ท นำ เรียกว่าอักษรนำเหมือนกัน แต่ไม่ต้อง
ออกเสียง ท เช่น อย่าหนี ไฟไหม้ น้ำไหล บ้าทวย เป็นต้น

วิธีสอน เขียนสะกด พุดสะกด ก็ใช้ตามวิธีสอน
ของ แบบเรียนไวย เล่มหนึ่งตอนต้น เว้นแต่เพิ่ม วรรณยุกต์
ขึ้นอีกเท่านั้น ขอให้ ถือว่า การสอน พุดสะกด เขียนสะกด
อ่านสะกด เป็นข้อ สำคัญ เบื้องต้น ของเด็ก อย่างยิ่ง

จบวิธีสอนฉบับของแบบเรียนไวยเล่มหนึ่งตอนปลายบริบูรณ์

แล้วจึงให้อ่านแบบเรียนไวยเล่มสองต่อไป

น.ค.ศ.ค.ช.

